

A szegedi ipar és kereskedelem helyzete

Irta Köröndy Mátyás országgyűlési képviselő

Hosszu évek óta hangzik a panasz a kereskedelmi és ipari érdekeltségek részéről a rendkívül súlyos helyzet miatt. Hosszu évek óta hiába mutatunk arra, hogy ennek a súlyos helyzetnek következtében a város ipara és kereskedelme nagy válságba jutott, a teljes megsemmisülés veszélyének van kitéve, miért is feltétlenül gondoskodni kell arról, hogy megtaláljuk a bajból kivezető utat.

A magyar városok közül egyetlen városnak sincsen olyan rossz helyzete, mint Szegednek. Határszélre kerültünk és ebből a szomorú történelmi tényből kifolyólag semmi előnyünk nincsen. A határszéli városokat másutt az intenzív nemzetközi forgalom jellemzi. Ebből Szegednek semmi sem jut. Mi csupán azokat a hátrányokat érezzük, amelyek a szigorú határzár következtében származtak, amelyek miatt Szeged csaknem teljesen halott város lett. Az üres üzletek, a néma műhelyek ékebben beszélnek mindennél.

Kétségtelen, hogy a nagy forgalomra kialakult Szegeden a szomszédos államok elzárkózottsága miatt éppen az ipari és kereskedelmi társadalom van a legsúlyosabb helyzetben. Ezek érzik főként a forgalom hiányát. Amíg más társadalmi osztályt főként a nagy világgazdasági krízis bénít meg és tesz lehetetlenné, a szegedi ipar és kereskedelem ezen felül kénytelen viselni a nagy elzárkózottságnak következményeit is, amellyel a közeli határ fogad minden kiszabadulást célzó törekvést. Ez az elzárkózottság nemcsak azt jelenti, hogy Szeged közgazdasága elvesztette azelőtt életerős, nagy felvívó képességű piacait, hanem jelenti a legteljesebb forgalmi akadályt, amelyen nemcsak idegen, hanem magyar fennhatóság alatt levő területek felé irányuló forgalom is megakad. Annál súlyosabb következményei vannak a szigorú elzárkózottságnak, mert Szeged ipara és kereskedelme nem csupán a város felvívó képességének figyelembe vételével alakult ki, hanem ezt messze meghaladó kapacitással rendelkezik. Ez az energia, amely számban és erőben is igen nagy jelentőségű volt mindenkor, ma kihasználatlanul hever. Az összeköttetések, amelyek hosszú évtizedeken át csaknem az egész Balkánt ellátták különböző és jelentős mennyiségű cikkel, teljesen megszakadtak.

Az ipari és kereskedelmi társadalom emberfeletti erőfeszítéseket tett mindenkor ennek a rendkívül nehéz helyzetnek megszüntetése érdekében. Emberfeletti munkával küzd abban az irányban is, hogy fenn tudja magát tartani a jobb időkre és meg tudja állani helyét azokkal a kötelezettségekkel szemben is, amelyekkel államának, városának, családjának egyaránt tartozik. Mégis azt látiuk, hogy minden erőfeszítés dacára is évről-évre, napról-napra fogy, sorai megritkulnak, elveszti lába alól a biztos talajt és ki van téve a teljes lezúllás, a proletár sorba süllyedés veszedelemének.

Ilyen körülmények között azonban meg kell állapítanunk, hogy ez az ügy nem kizárólagos ügye a város iparának és kereskedelmének. Ez az ügy a társadalmi érdekkörön felül egész Szeged városnak, sőt továbbmenően az egész országnak is igen fontos ügye, amelyet feltétlenül meg kell oldani. Éppen ezért az érdekeltségek munkáiban felül magának a városnak és az államnak kell segítő kezét nyújtania ahhoz, hogy a városnak ezt a két értékes társadalmi osztályát fenntarthassuk, megmenthessük.

El kell ismernünk, hogy ezt a nagy bajt, amely jövőnkre ilyen szomorú árnyékot vet, illetékes helyen is felismerték. Ennek a felismerésnek volt eredménye az az éveken keresztül folyt akció, amely az elmaradt forgalmat olyan munkákkal igyekezett pótolni, melyek a város addigi életéből hiányoztak. Ilyeneknek kell tekintenünk a sorozatos állami és városi építkezéseket, majd egváb városi és állami megrendeléseket, munkákat, amelyek főként a kis egzisztenciák részére biztosítottak némi kenyérkereseti lehetőséget. Ha ez az átmeneti segély nem érkezik, a város ipari és kereskedelmi élete már hosszú évekkel ezelőtt teljesen tönkre ment volna.

Ez a támogatás azonban már évek óta csak igen kis térré szorult, teljesen jelentéktelen. Ezenkívül olyan momentumok merültek is fel évekkkel ezelőtt, mintha Szeged az államnak

mostohagyermeké lenne, amelyen nemcsak hogy segíteni nem akar, hanem minden eszközzel kárát akarja látni. Csak erre tudjuk magyarázni azokat a leépítéseket, amelyek különböző közhivataloknak Szegedről elhelyezésével sorozatosan érték a várost. Ezáltal megbízható fogyasztók egész sorozata került el Szegedről. Örömmel konstatálhatjuk, hogy ezek a Szegedre rendkívül káros intézkedések megszűntek.

A jövőben hatványozott mértékben kell érvényesülnie a kormány és a város támogatásának minden vonatkozásban. Tisztában kell lennünk azzal, hogy saját erőnkől képtelenek vagyunk magunkon segíteni és ha a város ipari és kereskedelmi életének fenntartása városi és állami érdeket is jelent, ezeknek a közzületeknek kell mindent elkövetniök társadalmunk megmentése érdekében.

Mi nem kívánunk lehetetlent, sem olyant,

amely más társadalmi osztályok rovására lenne csak keresztülvihető. Mi csupán életszerűséget biztosító munkaalkalmat kérünk. Mi csak kenyeret kérünk családunknak, hogy becsületes munkára, a város és az állam hasznos polgáraivá nevelhessük őket.

Szeged kereskedői és iparosai mindenkor nyílt és becsületes polgárok voltak. Hazafias gondolkozással, kiváló szociális érzéssel, áldozatkészséggel tettek mindenkor tanúságot magyarságunkról. Az évek óta tartó nagy megpróbáltatási sorozatot is olyan áldozatnak tekintik, amelyre magyarságuk kötelezi őket. Tovább azonban már nem bírjuk. És úgy érezzük, hogy rászorultságunkban méltók vagyunk a fokozott támogatásra és belátásra, amellyel érdekeinket a jövőben kezelni kerítük. Ez és csakis ez az egyetlen út, amelyen haladni tudunk és amelyen átmenthethetjük magunkat egy szebb és boldogabb jövőbe.

Őszi és téli rheumakurák Szt. Gellért Gyógyfürdő és Szállóban BUDAPESTEN

A szállóban egy heti teljes pensio (lakás, reggeli, ebéd, vacsora) 100 pengő.

A gyógytényezők árából a szálló lakóinak jelentős árengedmény.

Felvilágosítást készséggel szolgál az igazgatóság Budapest XI. Kelenhegyi ut. 4. szám.

Széchenyi-tér, keleti sarok, buxus-fa 1

Kinka Antal kocsimosót, aki hét évig lakott a Széchenyi-tér egyik fája alatt, elfogta a rendőrség, mert megszurkált egy fiakkerost Szilveszter éjszakáján

(A Délmagyarország munkatársától.) Széchenyi-tér, keleti sarok, buxus-fa 1. Ez volt január lig a lakásime Kinka Antal kocsimosónak, egykori ezredkürtösnek, akinek annak idején történelmi szerep jutott: ő fújta le a háborút. Hét álló esztendeig lakott a „belvárosban“, szemben a törvénytörő épületével, közel a... loz, egy buxusfa lenyálj ágai alatt huzódott meg, télen, nyáron... éjszaka, fagyban. Egyidőben szalmazsák... de most már évek óta a pusztai földön... fagyos hűkötőjével takarózott. Lefekvés előtt levetette a kabátját, a fagyos földre fektet egy szál ingben és a kabátot a fejére huzta. Lehelletével fűtött és mégse panaszkodott sem. Valódi bölcs volt az egykori ezredkürtös. Az életet csak átmenetnek tekintette, nem is rendezkedett be rá különösképpen. Reggel frissen kelt, a vízcsapnál mosakodott, fésülködött és azonnal rágyújtott. Cigaretta, dohányt soha se vett. „Csikket“ szedett és annyi cigarettavége volt, hogy még el is adott belőle. Az éléskamrája a villanytranszformátor betonházának tetején volt. Darab szalonna, kenyér mindég akadt ott. Kinka bácsit mindenki ismerte a környéken.

A fiakkerosok kifutója volt. Talpig becsületes, korrekt úriember volt világeletében. A fiakkerosok legalább úgy megbiztak benne, mint saját magukban. Soha nem nyult hozzá semmihez, nem „ragadt a keze“. Okos, mint egy pap, ravasz; mint egy fiskális, de esztét csak a fiakkerosok szórakoztatására használta. Filléreket keresett. Ha fillért a városból ki lehetett volna küldeni. A közeli szálló vendégei is szerették és igénybevétték szolgálatait.

Hét esztendővel ezelőtt ütött tanyát a buxus-fa alatt. Egyszer idézőt kapott, mert ittasan felírta a rendőr. Az idéző „Széchenyi-tér, buxus-fa 1. szám“ alá volt címezve, ide kézbesítette a rendőr. Ha kérdezték a lakáscímét, ezt a címet mondta be és ez a cím szerepel minden hivatalos íratában. A hét év alatt soha sem volt beteg, pedig nem egyszer belepte a hó, elmosta az eső, meg csipte a dér. Havazás idején lapáttal vágott magának hálólhelyet a fagyos földön és télen éppenugy egy kiskabáttal takarózott, mint nyáron. De soha se

hallotta őt senki köhögni, tüsszenteni, nem volt náthás egyszer sem. A fiakkerosok sokszor azt hitték, hogy az öreg megfagyott. Ha ilyenkor kiabáltak neki a fa alá, vidáman dörögött vissza. Pedig nem egy 25–30 fokos éjszakát töltött a fa alatt. A rendőrség többször ki akarta „lakoltatni“, de nem lehetett vele bírni. Azzal érvelt, hogy „a polgármestertől fogta“ ki a lakást, őt csak a polgármester mozdíthatja ki a fa alól. S mivel a polgármester soha nem szólt neki, maradt.

Kinka Antal valamikor békeidőben aktív katonára volt, ezredkürtös a 46-osoknál. Leszerelése után fokozottan ment tönkre. Amikor feleségétől különvált, teljesen lezúllott, de csak külsőségeiben, mert egyébként becsületes maradt világeletében.

Most január elsején, Szilveszter éjszakáján bűnbe esett. Azóta a rendőrségi fogda lakója, megszurta Fruzsza Miklós fiakkerost, aki régi ellensége volt. Fruzsza állandóan kötekedett az öreggel, szidta, heccelte, vastag tréfákat követett el vele szemben. Egyizben, télvíz idején, vödör vizet zudított az alvó Kinkára a fa ágai közül. Szilveszter éjszakájára Fruzsza az öregel először a Feketesas-uccában a földre lökte, később a „Keményseprő“-vendéglőben megverte. Kinka figyelmeztette, hogy ne bántsa, mert rossz vége lesz a dolognak. De Fruzsza nem hallgatott. Kinka aztán eltávozott, Fruzsza utána ment, mire az öreg, akiben egy kis szesz is volt, megszurta kinyújtóját.

A fiakkerosok szerdán élelmet küldtek be az öregnek az rendőri fogdába. Ártatlannak tartják, Fruzsát okolják a szurkálásért. A 72 fiakkeros és konfliktuskocsis közül legalább 70 az öreg pártján van...

Ia ámpázott minden mennyiségben darabonként 5¹/₂ fillérért kapható. **tojás** Hűtőház, Ilona u.

Fürdőházak
fürdőkályhák, mosdók, angolkozok, bidék és piperecikkek elsőrendű kivitelben **FEKETE NÁNDORNAL**, Kossuth L.-s.-ut 18. T.: 22-72.